

ת"פ 37935/02/21 - מדינת ישראל נגד מ.ח

בית משפט השלום בקרית

ת"פ 37935-02-21 מדינת ישראל נ' ח'

כבוד השופטת סימי פלג קימלוב	בפני
המאשימה	בעניין:
נגד	
הנאשם	
מ.ח	

גזר דין

כתב אישום מתוקן

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירה של תקיפה סתם כלפי בן זוג - עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו המתלוננת והנאשם בני זוג מזה כ - 4 שנים כאשר המתלוננת התגוררה ב-..... בתאריך 21.10.20 בשעה 21:00 או בסמוך לכך, בבית עת ישבו השניים וצפו בטלוויזיה, ללא כל סיבה הנראית לעיין תקף הנאשם את המתלוננת באופן שמשך בשיערה והיכה אותה שלום פעמים בפניה בחוזקה.

תסקיר שירות המבחן

3. במסגרת הסדר טיעון הופנה הנאשם לקבלת תסקיר של שירות המבחן והמאשימה הצהירה כי ככל שהתסקיר יהיה חיובי באופן של לקיחת אחריות וחרטה, שיתוף פעולה עם שירות המבחן, רמת סיכון נמוכה המאשימה תסקיר לעונש שלא יכלול מאסר בפועל או בעבודות שירות.

4. לתיק בית המשפט הוגש תסקיר אשר סקר את הרקע האישי והמשפחתי של הנאשם, בן 34, רווק מתגורר בבית אמו ב-..... מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם נפצע לפני כשנתיים בתאונת עבודה ועבר שיקום ממושך. עיון בגיליון עברו הפלילי של הנאשם מלמד שהנאשם נעדר רישום פלילי קודם. הנאשם מסר כי מערכת היחסים ביניהם הסתיימה באופן פורמאלי אך הם מנהלים מערכת יחסים גם בעת הנוכחית. מתסקיר שירות המבחן עולה שהנאשם אינו זוכר את השתלשלות האירועים במדויק מאחר והיה תחת השפעת אלכוהול. הנאשם ביטא חרטה על התנהלותו ומסר שהוא מבין בדיעבד את הפסול שבמעשיו ואת חומרתם. בדיקת שותן שמסר העידה על ניקיונו של הנאשם

מסמים. שירות המבחן מתייחס לעמדתה של המתלוננת אשר מציינת בפני שירות המבחן כי היתה תחת השפעת אלכוהול וגם הנאשם וכי אינה מרגישה מאוימת מפניו מאחר ומדובר בהתנהגות חריגה ביחס אליו. המתלוננת שללה גילויי אלימות נוספים במסגרת מערכת היחסים. שירות המבחן מציין בתסקיר כי קיימת רמת סיכון נמוכה להישנות עבירות דומות בעתיד. שירות המבחן סבר כי להתרשמותו יש צורך בטיפול בתחום ההתמכרויות אך נוכח שלילת הצורך במעורבות טיפולית ובהיעדר מצוקה הקשורים לביצוע העבירות, אין באפשרות שירות המבחן להמליץ על חלופות ענישה במסגרת שירות המבחן.

תמצית טיעוני הצדדים לעונש

5. ב"כ המאשימה הדגישה את הפגיעה בערכים חברתיים מוגנים כתוצאה ממעשיו של הנאשם והגישה נספח לטיעונים לעונש (ת/1). הוסיפה וטענה ב"כ המאשימה שהמאשימה עותרת למתחם ענישה שנע בין עונש של 6 חודשי מאסר בפועל ועד לעונש של 12 חודשי מאסר בפועל ברף העליון. בעניינו של הנאשם, טענה ב"כ המאשימה אמנם נעדר עבר פלילי אך כעולה מתסקיר שירות המבחן הנאשם לא גילה צורך טיפולי ועל כן יש מקום לשיקולי הרתעה בתוך מתחם העונש ההולם את נסיבות העבירה. לפיכך, עתרה המאשימה לעונש של 7 חודשי מאסר שניתן יהיה לרצות בעבודות שירות ככל שהנאשם ימצא מתאים לכך, מאסר על תנאי, קנס כספי ופיצוי כספי למתלוננת.

6. ב"כ הנאשם טען כי בעניינו של הנאשם יש הסדר בין הצדדים והפנה לתסקיר שירות המבחן ממנו ניתן ללמוד שרמת הסיכון מהנאשם נמוכה, הנאשם הביע חרטה עמוקה על מעשיו וכי מדובר באירוע בודד בחייו של הנאשם ולפיכך יש מקום להסתפק במאסר מותנה. לאחר הדיון הוגשו לבית המשפט מסמכים רפואיים ביחס לתאונת העבודה שעבר הנאשם.

7. הנאשם בדברו הביע צער על מעשיו ותיאר את הקשיים מהם סבל בעיצומה של מגפת הקורונה והחובות שנקלע בגין זאת.

דין והכרעה

1. תיקון 113 לחוק העונשין קובע, כי העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה - קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בהתאם לסעיף 40ג לחוק העונשין, על בית המשפט לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם בהתאם לעיקרון המנחה, ולשם כך יתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כשבתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם. בשלב הראשון יש מכן יש לקבוע את מתחם הענישה ההולם את האירוע ובסופו של תהליך, יש להחליט אם נכון לחרוג מהמתחם שנקבע, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם.

8. בעניינו מדובר באירוע נקודתי ועל כן אני סבורה שמדובר באירוע אחד בגינו יש לקבוע מתחם עונש אחד ראו בעניין זה ע"פ 4910/13 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (29.10.14)).

9. מתחם העונש ההולם ייקבע בהתאם לעקרון ההלימה, תוך מתן משקל לערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, למידת הפגיעה בהם ולמדיניות הענישה הנהוגה, והכל בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה. בכל אחד מהמקרים שבכתב האישום פגע הנאשם בזכותה היסודית והטבעית של המתלוננת לכבוד, לשלמות גופה ובעיקר לשלוות נפשה ולביטחונה ללא מורא או פחד.

10. נסיבות ביצוע העבירה מלמד על פגיעה לא מבוטלת בערכים חברתיים מוגנים שעה שהנאשם והמתלוננת שניהם תחת השפעת אלכוהול (כך כמפורט גם בתסקיר לשיטתה של המתלוננת) וללא כל סיבה נראית לעין הנאשם משך בשיערה של המתלוננת והיכה בפניה.

11. מדיניות הענישה שעבירות אלימות ואיומים מעלה כי בעבירות דומות קיים מנעד רחב של ענישה מעונש של מאסר על תנאי במקרים מסוימים ועונשים של מאסר שניתן לשאת בדרך של עבודות שירות ועד למקרים מסוימים לבין עונש של מאסר בפועל לתקופה לא מבוטלת. אפנה למספר דוגמאות:

רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16). במקרה זה המבקש דחף את המתלוננת לעבר המיטה, "משך בשערה, סובב את גופה, וכופף את גופה לעבר הרצפה בעודו אוחז בצווארה". **בית המשפט קמא קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר לתקופה קצרה ל- 14 חודשי מאסר וגזר על הנאשם עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.**

וכן . ראו בעניין זה: רע"פ 1923/11 **חטיב נ' מדינת ישראל** (10.3.11); רע"פ 3077/16 **פלוני נ' מדינת ישראל** (2.5.16); ת"פ 31062-04-15 **מדינת ישראל נ' מרדאוי** (7.7.15); עפ"ג (חיפה) 10803-06-14 **קונסטנטין פייבשובסקי נ' מדינת ישראל** (7.7.14); ע"פ (מח' מרכז) 25020-02-13 **שמואל לוי נ' מדינת ישראל** (5.5.2013); ע"פ (חי) 6003-11-10 **דריאבין נ' מדינת ישראל** (13.1.11); ת"פ (ת"א) 48681-12-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (6.3.16).

12. לאחר שבחנתי את מכלול השיקולים המעוגנים בסעיף 40(א) לחוק העונשין כפי שפירטתי אותם לעיל, ובשים לב לאופייה של האלימות ויתר המעשים והעבירות המיוחסות לנאשם, מצאתי כי מתחם העונש ההולם נע בין מאסר על תנאי לבין 10 חודשי מאסר בפועל.

13. בעניינו של נאשם זה לא מצאתי כי קיימות נסיבות חריגות המצדיקות חריגה ממתחם העונש אשר קבעתי לעיל, לא לחומרא ולא לקולא.

14. באשר לעונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם הרי שנתתי משקל לקולא להודאת הנאשם בעבירה ולקידת האחריות. כמו כן נתתי משקל לעובדה כי על אף ששירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית, הרי שרמת הסיכון

הנשקפת מהנאשם נמוכה. הנאשם והמתלוננת אינם בני זוג על אף העובדה שהם ממשיכים להיפגש. המתלוננת סיפרה שאיננה חוששת מהנאשם וכי האירוע מושא האישום חריג בחייו של הנאשם. לנאשם אין עבר פלילי ולא נפתחו תיקים נוספים במהלך תקופת ניהול ההליך הפלילי ועל כן במכלול הנסיבות אני סבורה שעונשו של הנאשם ראוי שייגזר ברף התחתון של מתחם העונש ההולם שקבעתי.

15. לפיכך, בשים לב למכלול השיקולים לקולא ולחומרא אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

3 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים שלא יעבור הנאשם כל עבירת אלימות כלפי בת זוג לרבות עבירת איומים ויורשע בה.

אני נמנעת מהשתת קנס כספי או פיצוי.

אני מחייבת את הנאשם בהתחייבות כספית להימנע מביצוע כל עבירת אלימות כלפי בת זוג לרבות עבירת איומים וזאת בסכום של 1,500 ₪ למשך שלוש שנים.

זכות ערעור בתוך 45 יום לבית המשפט המחוזי.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשפ"ג, 20 נובמבר 2022, בנוכחות הצדדים.